

tioner paa rette Maade, saaledes at Rognkastningen og Befrugtningen ikke kunne gaa for sig paa rette Tid, Sted og Maade. Ogsaa den affatte Rogn vil ved den mod de ynglende Fiske eller mod andre Fiskearter paa denne Tid førte Krig, om end uforsætlig, lide megen Ulempe og Skade, og det Resultat, der ikke kan udeblive, og hvis fattigste Tilværelse vist heller ikke vil blive bestridt, er, at Færskvandsfiskeriet tager af Mar for Mar — ogsaa ved Udtørringer og Reguleringer til Fordel for Agerbruget — indtil det er sunket saa dybt, at det ikke længere kan betale sig at drive det. Selv hvor det endnu ikke maatte være naaet saa vidt, er det paa høje Tid at tage Sikkerhedsforholdsregler, da Kommunikationsmidlernes Udvikling i en saa overordentlig Grad forøger Sandsynligheden af en ødelæggende Vortfiskning af enhver salgbar Fisk. En Færdning af Færskvandsfiskene i Tiden nærmest efter Vegetiden, da Fisken er fløv og afgiver en daarlig Vare, vilde vistnok være den Fiske, der kun har Djebliffets Fortjeneste for Dje, behageligt, men den er naturligvis lige overfor Djemedet aldeles betydningsløs; vil man opnaa Noget, maa man ikke lade sig bevæge af, at Fiskene maaske netop i Vegetiden ere lettest at fange og (indtil de have gødt) afgive en god Føde; netop i Vegetiden bør Færdningen finde Sted. Udvalget har imidlertid ment at kunne indskrænke sig til at fassætte Færdningstider for 6 navngivne Fiske, nemlig 1) Aborre, Sjedde og Brasen, og 2) Lax, Ørred og Hælt, og den for hver af disse fassættede Færdningstid svarer saa nøje, som man har kunnet komme det, uden at gjøre Bestemmelserne altfor minutjose, til disse Fiskearters normale Vegetid her i Landet, saavidt denne er bekendt, bortset fra de Forskjelligheder, som Aarets Bestaffenhed og det enkelte Vands særlige Forhold som koldere eller varmere, dybere eller fladere o. s. v. kunne medføre heri. Ganste vist er f. Ex. Aborrrens, Sjeddens og Brasenens Vegetid ikke absolut den samme; men da Fiskeriets Hvileperiode af praktiske Hensyn, saavidt muligt, bør være den samme for de omtrent til samme Tid legende Færskvandsfisk, tro vi ikke, at det er muligt at komme det Opnaelige og Hensigtsmæssige nærmere end ved de i § 58 foreslaaede Færdningstider. Komme disse end ikke til at omfatte hele denne eller hin Arts Vegetid paa alle Steder (hvilket ikke vilde kunne opnaaes uden at give Færdetiden en i andre Henseender urimelig lang Varighed), vilde der allerede være meget vundet ved en Færdetid af 2 Maaneder, som dog til nærmelsesvis vil falde sammen med den for Artsens Bedligholdelse nødvendige periodiske Virksomhed. (For Hæltens Vedkommende er een Maaned anset for nok, da den falder i en Del af den strængeste Vintertid). Hvor en Førrykning af ikke over 2 Uger til en af Siderne skulde vise sig at ramme Djemedet endnu bedre, vil dette jo desuden kunne ske, saaledes som det nedenfor nærmere vil blive omtalt. Med Hensyn til Enkeltheberne, dette hele Spørgsmaal vedkommende, skal Udvalget iøvrigt henvisse til de af dets Medlem, Dr. Lütken, i Skrivelse til dets Formand af 1ste Juli 1874 meddelte Bemærkninger (Bilag VI til vor Forhandlingsprotokol). — Man har selvfølgelig maattet fritage alle Færskvande, der ere i Enkeltmands Eje (§ 53), saavel som de privilegerede Fiskegaarde (§ 56) fra disse Færdetids-Bestemmelser; derimod har man ment, at Staten bør foregaa de Private med et godt Exempel ved at respektere dem paa sine Gjendomsvande og lægge dem som Servitut paa disse ved mulige Salg eller fremtidige Vortforpagtninger, hvis det skal ventes, at Loven indirekte, ved frivillig Efterlevelse, ogsaa skal komme de i Enkeltmands Besiddelse værende Fiskevande til Gode. Da Laxen kun vides normalt at gaa op i Gudena og Stjørnaa, og Laxefiskeriet der formentlig udelukkende tilhører Gjerner af Fjersvolds og Lundegaards Laxegaarde, hvis Rettigheder ikke bestøres ved § 58, kunde det synes uønskeligt at medtage denne Fisk; naar det imidlertid er stet, er det dels, fordi den dog mulig ogsaa vil findes i andre Aaer, f. Ex. Vesle Aa, dels og navnlig af Hensyn til det Opsving, Laxefiskeriet forhaabentlig gennem den saakaldte kunstige Fiskeavl vil kunne faa i andre af vore Aaer o. s. v., naar den høist fornødne Beskyttelse for dette Fiskeri først er tilvejebragt. Ses alene hen til den nærværende Tilstand, vil det være temmelig ligegyldigt, om Laxen medtages eller ikke; men at den medtages, vil i alt Fald ikke kunne være Nogen til Skade eller Hindre.

Flodkrebserne er saa lidet frugtbar, vøxer saa langsomt, og er paa den anden Side saa udjat for Efterstræbelser, især efterat en stor Del af Europas Færskvande allerede ere bleone opfiskede for dette værdifulde Krebsdyr, og Forbindelsen med Udlandet med hvert Aar bliver lettere og hurtigere, at en Færdetid af en Maaned er den mindste Beskyttelse, der kan udrette Noget til dens Forvar. Selvfølgelig bør denne Færdetid være den, hvori Summerne have udklækket Yngel under deres Hale, eller hvori Yngelen endnu søger Beskyttelse der af og til; at frigive Jangsten i denne Maaned og derimod forbyde Fangst af Flodkreb i den Maaned, hvori Skalkfistet finder Sted eller den nye Skal endnu er blød (Juli Maaned, særlig sidste Halvdel af samme), vilde selvfølgelig være betydningsløs (Krebsene holde sig ogsaa skjulte under Skalkfistet og fanges derfor vanskeligt paa den Tid), ligesom ogsaa at unddrage Summer og rognløse Summer fra Forbudet, i hvilken Henseende kan henvises til hvad om Summerne er anført ved § 11.

For at gjøre det muligt at foretage mindre Ændringer i Tidsgrensene for disse Færdetider, saaledes at disse ikke blive kortere, men, for bedre at ramme Djemedet, lempede efter stedlige